

fe, se olli siis, kui need saiad taewast mahha langsid. Nüüd ütles saks: minne kus sa tahhad! sa olled jo jams. Siis läks perremees ärra ja hoidis omnia rahha.

Ö p p e t u ſ.

Waata, kuida targaste se perremees sedda asja olli ümber mötlend, et ta woiks peik ärrapetta. Oh peaksid ommeti jummas la lapsed dige usko sees ning ðigusses omma tarkust nenda üllesnditma, kui nemiad sedda maismia asjade sees teggewad!

Unnenaggeminne.

Ühhel innimes sel olli suur murre onuma patto párrast, et temmal es olli rahho egga páwal egga ðsel. Ommas furbdusses ning fahhetsemisses langes temma mahha magamia, ja seál nággi tenima unnesse ennast

teekdibiaaks oslewad, ja kuida siis üks kange koue ja Mürristaminne tousis. Tulle lõ minne ja wakfoheitminne olli hirmus nähha. Ragge ning kange wihma langes tee käibia peále, et se waene teádis mitte, kuhho ta piddi puggema. Temma nággi emalt kolm perred. Eßimesse perre sees ellas: Ðigus, ja kui se mees olli ukse wasto fopputand, siis teggi ðigus sedda ust finni, ja áhwardas tedda läbbi peksta, kui ta peaks mitte árraminnema, sest et ta wågga roiane olli. Mis nüüd tehba? Nuttoga joudis temma teise perresse minna, mis sees Armastus ellas. Agga se tohhib fa mitte tedda wasto wotta, sest et ðigus olli sedda keehud, ning armastus ei woi ðigusse wasto olla. Agga armastus fáskis, et ta piddi kolmandama perrese minnema, kus armo ehk hallastus leida on. Hallastus lautas omiad käed wåsja ja wottis tedda rödmoga wasto. Ta púhkis temma silmas piissarad ärra, wottis temma mustad ja